

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Chimosz

w obecności Protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej

przy udziale oskarżyciela publicznego K. M.

po rozpoznaniu w dniach 05 grudnia 2017 roku i 16 stycznia 2018 roku

sprawy M. K., syna H. i S., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że w okresie od 20 grudnia 2014 roku do 20 czerwca 2016 roku w P., województwo (...), będąc zobowiązanym do działania w imieniu i na rzecz, jako członek jednoosobowego zarządu spółki będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych – (...) Sp. z o.o. (NIP: (...), KRS: (...)), działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłacał w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rzecz Urzędu Skarbowego w P., podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za:

- listopad 2014 roku w kwocie 1107,00 w terminie do 20 grudnia 2014 roku
- grudzień 2014 roku w kwocie 1003,00 w terminie do 20 stycznia 2015 roku
- luty 2015 roku w kwocie 1293,00 w terminie do 20 marca 2015 roku
- kwiecień 2015 roku w kwocie 837,00 w terminie do 20 maja 2015 roku
- maj 2015 roku w kwocie 738,00 w terminie do 20 czerwca 2015 roku
- czerwiec 2015 roku w kwocie 665,00 w terminie do 20 lipca 2015 roku
- lipiec 2015 roku w kwocie 750,00 w terminie do 20 sierpnia 2015 roku
- sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 w terminie do 20 września 2015 roku
- wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 w terminie do 20 października 2015 roku
- październik 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 listopada 2015 roku
- listopad 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 grudnia 2015 roku
- grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 w terminie do 20 stycznia 2016 roku,

czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 7,796,00 zł,

to jest o czyn z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. ustalając, że czyn oskarżonego M. K. polegał na tym, że w okresie od 23 grudnia 2014 roku do 21 stycznia 2016 roku w P., województwo (...), jako członek jednoosobowego zarządu spółki będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych – (...) Sp. z o.o. (NIP: (...), KRS: (...)), będąc zobowiązanym do działania w imieniu i na rzecz spółki, działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłacał w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rzecz Urzędu Skarbowego w P., podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za:

- listopad 2014 roku w kwocie 1107,00 w terminie do 20 grudnia 2014 roku
- grudzień 2014 roku w kwocie 1003,00 w terminie do 20 stycznia 2015 roku
- luty 2015 roku w kwocie 1293,00 w terminie do 20 marca 2015 roku
- kwiecień 2015 roku w kwocie 837,00 w terminie do 20 maja 2015 roku
- maj 2015 roku w kwocie 738,00 w terminie do 20 czerwca 2015 roku
- czerwiec 2015 roku w kwocie 665,00 w terminie do 20 lipca 2015 roku
- lipiec 2015 roku w kwocie 750,00 w terminie do 20 sierpnia 2015 roku
- sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 w terminie do 20 września 2015 roku
- wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 w terminie do 20 października 2015 roku
- październik 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 listopada 2015 roku
- listopad 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 grudnia 2015 roku
- grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 w terminie do 20 stycznia 2016 roku,

to jest wyczerpywał dyspozycję art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. na podstawie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. postępowanie przeciwko M. K. umarza z uwagi na przedawnienie karalności czynu;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. G. kwotę 487 (czterysta osiemdziesiąt siedem) złotych o8 (osiem) groszy tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu;

III. zwalnia oskarżonego M. K. od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1006 / 17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Puławach, rozpoznając sprawę M. K. ustalił następujący stan faktyczny.

M. K. jest prezesem jednoosobowego zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Spółka jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych.

M. K. jako prezes zarządu spółki jest zobowiązany do działania w imieniu i na rzecz spółki. Tym samym zobowiązany jest do wykonywania zadań płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, który w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych ma obowiązek wpłacenia podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom do Urzędu Skarbowego w P..

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za listopad 2014 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 1107 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 grudnia 2014 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za grudzień 2014 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 1003 złote, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 stycznia 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za luty 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 1293 złote, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 marca 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za kwiecień 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 837 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 maja 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za maj 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 738 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 czerwca 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za czerwiec 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 665 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 lipca 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za lipiec 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 750 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 sierpnia 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za sierpień 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 399 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 września 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za wrzesień 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 435 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 października 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za październik 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 169 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 listopada 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za listopad 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 169 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 grudnia 2015 roku.

Od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za grudzień 2015 roku pobrano zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 231 złotych, która to kwota winna zostać wpłacona do Urzędu Skarbowego w P. w terminie do 20 stycznia 2016 roku.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody w postaci: zawiadomienia (k. 1), list zaległości wraz z odsetkami (k. 2 i 5), kart kontowych (k. 3, 4, 61 i 62), wydruku z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego (k. 7 – 9), decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. (k. 22 – 24), wydruków deklaracji PIT – 4R (k. 57 – 60), aktualnej listy zaległości (k. 63).

Dowodami, na których opierał się sąd w niniejszej sprawie są jedynie dokumenty. Zważyć należy, że dokumenty te sporządzone zostały przez kompetentne osoby w ramach wykonywania przez nie czynności służbowych. Nie były również one kwestionowane przez obrońcę oskarżonego, zaś Sąd dokonując ich kontroli nie dostrzegł śladów ich podrobienia lub przerabiania.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w P. oskarżył M. K. o to, że w okresie od 20 grudnia 2014 roku do 20 czerwca 2016 roku w P., województwo (...), będąc zobowiązanym do działania w imieniu i na rzecz, jako członek jednoosobowego zarządu spółki będącej płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych – (...) Sp. z o.o. (NIP: (...), KRS: (...)), działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłacał w terminie do dnia 20 następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rzecz Urzędu Skarbowego w P., podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za:

- listopad 2014 roku w kwocie 1107,00 w terminie do 20 grudnia 2014 roku
- grudzień 2014 roku w kwocie 1003,00 w terminie do 20 stycznia 2015 roku
- luty 2015 roku w kwocie 1293,00 w terminie do 20 marca 2015 roku
- kwiecień 2015 roku w kwocie 837,00 w terminie do 20 maja 2015 roku
- maj 2015 roku w kwocie 738,00 w terminie do 20 czerwca 2015 roku
- czerwiec 2015 roku w kwocie 665,00 w terminie do 20 lipca 2015 roku
- lipiec 2015 roku w kwocie 750,00 w terminie do 20 sierpnia 2015 roku
- sierpień 2015 roku w kwocie 399,00 w terminie do 20 września 2015 roku
- wrzesień 2015 roku w kwocie 435,00 w terminie do 20 października 2015 roku
- październik 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 listopada 2015 roku
- listopad 2015 roku w kwocie 169,00 w terminie do 20 grudnia 2015 roku
- grudzień 2015 roku w kwocie 231,00 w terminie do 20 stycznia 2016 roku,

czym narażono na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 7,796,00 zł, to jest o czyn z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu Rejonowego w Puławach doszło do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, jednakże czyn ten miał miejsce w innej dacie, aniżeli wskazana w akcie oskarżenia.

Stosownie do treści art. 51 § 1 k.k.s. karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Do przedawnienia karalności wykroczeń skarbowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 44 § 2 – 4 i 6 – 7 k.k.s., które dotyczą przedawnienia przestępstw skarbowych.

Art. 44 § 3 k.k.s. stosowany odpowiednio do wykroczeń skarbowych stanowi, że bieg przedawnienia wykroczenia skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności.

W niniejszym postępowaniu oskarżonemu zarzucono popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. W opisie czynu wskazano, że oskarżony swoim działaniem naraził na uszczuplenie podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 7796 zł.

Art. 77 § 1 k.k.s. stanowi, że płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie, zaś art. 77 § 3 k.k.s. stanowi, że jeżeli kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Brzmienie przepisu art. 77 § 1 k.k.s. nie pozwala na uznanie, że jest to wykroczenie, do którego należy stosować zasady obliczania terminu przedawnienia, określone w art. 44 § 3 k.k.s.

Reguły te stosować można bowiem jedynie do tych czynów, których ustawy opis określa skutek w postaci czy to uszczuplenia, czy to narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Poza zakresem konstrukcji pozostają czyny, w związku z którymi nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej (np. art. 77 § 1 czy § 2 k.k.s.). Stanowisko takie zaprezentowane zostało w Komentarzu do art. 44 Kodeksu karnego skarbowego, autorstwa G. Ł., zamieszczonego w programie komputerowym (...).

Rozważania te podano przy analizie § 2 art. 44 k.k.s., jednakże z uwagi na tożsamość językową zwrotu zawartego w § 2 i w § 3 k.k.s. uznać należy, że mają one również zastosowanie do art. 44 § 3 k.k.s.

Tym samym aby uznać, że bieg terminu przedawnienia wykroczenia skarbowego rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności, konieczne jest, aby ustawowym znamieniem wykroczenia było uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Znamienia takiego nie zawiera wykroczenie z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s., a zatem w tym wypadku stosować należy ogólne reguły dotyczące przedawnienia.

Oskarżyciel publiczny wskazał jako datę końcową czynu oskarżonego wskazał 20 czerwca 2016 roku.

W ocenie Sądu Rejonowego w Puławach data taka nie jest uzasadniona. Oskarżonemu zarzucono popełnienie wykroczenia polegającego na tym, że nie wpłacał on w terminie pobranego podatku.

Wykroczenie takie nie jest wykroczeniem trwałym. Za czas popełnienia tego wykroczenia należy przyjąć moment początkowy sytuacji, w której płatnik nie może już wykonać nałożonego na niego obowiązku w przewidzianym przepisami terminie.

Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 maja 2010 roku w sprawie I KZP 4 / 10 (OSNKW 2010 / 7 / 57) w odniesieniu do wykroczeń z art. 98 ust. 1 pkt 1 (obecnie pkt 1a) i 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 roku, poz. 1778 z późn. zm.).

Konstrukcja tego przepisu jest analogiczna jak przepisu art. 77§ 1 k.k.s. (do którego odsyła art. 77 § 3 k.k.s.). Art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że kto, jako płatnik składek albo osoba obowiązana do działania w imieniu płatnika nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie, podlega karze grzywny do 5000 złotych. Art. 77 § 1 k.k.s. stanowi, że płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze.

W obu przypadkach penalizowany jest brak wpłacania określonych należności na rzecz uprawnionego podmiotu w terminie. Zatem czasem popełnienia wykroczenia jest moment początkowy sytuacji, w której płatnik nie może już wykonać nałożonego na niego obowiązku w przewidzianym przepisami terminie – w przedmiotowej sprawie dzień po upływie terminu do wpłacenia podatku pobranego od wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za grudzień 2015 roku – czyli 21 stycznia 2016 roku.

Skoro zatem datą końcową wykroczenia jest 21 stycznia 2016 roku, to przedawnienie karalności wykroczenia nastąpiło z upływem 20 stycznia 2017 roku. Tymczasem postępowanie w sprawie wszczęto dopiero w dniu 21 lutego 2017 roku, zaś postanowienie o zastosowaniu postępowania w stosunku do nieobecnych wydano 07 sierpnia 2017 roku.

Art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. (który z mocy art. 113 § 1 k.k.s. znajduje zastosowanie w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe) stanowi, iż nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności.

Okoliczności, o których mowa w art. 17 § 1 k.p.k. Sąd ma obowiązek brać pod uwagę w każdym stadium postępowania. Art. 414 § 1 k.p.k. (który również z mocy art. 113 § 1 k.k.s. znajduje zastosowanie w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe) stanowi, iż w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie, sąd wyrokiem umarza postępowanie, jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.

Stwierdzić zatem należy, iż skoro Sąd dostrzegł okoliczność wyłączającą ściganie, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. należało postępowanie umorzyć.

Ponieważ w sprawie występowała obrońca z urzędu, zasądzono na jej rzecz wynagrodzenie w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1714 z późn. zm.). Na kwotę wynagrodzenia składają się: 180 złotych za udział w postępowaniu objętym dochodzeniem (§ 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia), 180 złotych za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu o wykroczenia (17 § ust. 2 pkt 2 rozporządzenia), podwyższone o kwotę 36 złotych (20% ze 180 złotych) z uwagi na fakt, iż rozprawa trwała dłużej niż jeden dzień (§ 20 rozporządzenia). Do wynagrodzenia doliczono 23% podatku od towarów i usług (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., który stanowi, iż w razie umorzenia postępowania koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia publicznego Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono, jak w wyroku.